

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil napadené rozhodnutí EASO č. EASO/ED/2019/509 ze dne 18. prosince 2019, kterým se zamítá stížnost podaná žalobcem dne 5. září 2019 podle čl. 90 odst. 2 Služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“),
- zrušil rozhodnutí EASO ze dne 7. června 2019, kterým se odmítá zpětvzetí výpovědi žalobce ze dne 1. března 2019, podané dne 23. května 2019,
- uložil EASO povinnost nahradit žalobci škodu spolu s úroky, tj. částku, jež odpovídá odměně, kterou by dostal, kdyby zůstal na svém pracovním místě u EASO, a sice od 1. června 2019 do opětovného přijetí na jeho pracovní místo u EASO, nebo jinak do konce jeho pracovní smlouvy s EASO či do přijetí na jiné místo s odpovídajícím platem, ve výši 7 534,03 eur měsíčně (do 15. července 2019) a ve výši 7 777,25 měsíčně (od 16. července 2019),
- uložil EASO povinnost zaplatit žalobci celkovou částku ve výši 250 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy a újmy na zdraví, kterou dosud utrpěl, a
- uložil EASO náhradu všech nákladů řízení vynaložených žalobcem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí č. EASO/ED/2019/509 je stíženo vadami z následujících důvodů:
 - porušení práva žalobce na řádnou správu (článek 41 Listiny základních práv Evropské unie; dále jen „Listina“) z hlediska zásady nestrannosti, povinnosti náležitě péče a zásady objektivit, jakož i presumpce nevin (první důvod znějící na zrušení, pokud jde o první žalobní důvod),
 - porušení práva žalobce na zohlednění jeho zájmu správním orgánem, které vyplývá z práva na řádnou správu (článek 41 Listiny) a povinnosti jednat s náležitou péčí (článek 24 služebního řádu) (druhý důvod znějící na zrušení, pokud jde o první žalobní důvod),
 - uvedené protiprávní postupy a opomenutí EASO jsou stíženy zjevně nesprávným posouzením, nesprávným právním posouzením a nedostatečným odůvodněním (třetí důvod znějící na zrušení, pokud jde o první žalobní důvod).
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí č. EASO/ED/2019/509 je stíženo vadami z následujících důvodů:
 - zjevně nesprávné posouzení, nesprávné právní posouzení a nedostatečné odůvodnění, zejména pokud jde o podání výpovědi podle čl. 47 písm. b) bodu ii) Pracovního řádu ostatních zaměstnanců a o její možné zpětvzetí (první důvod znějící na zrušení, pokud jde o druhý žalobní důvod),
 - porušení práva žalobce na řádnou správu (článek 41 Listiny) a povinnosti jednat s náležitou péčí (článek 24 služebního řádu, použitelný analogicky), zejména z hlediska jeho práva, aby správní orgán zohlednil jeho zájem (druhý důvod znějící na zrušení, pokud jde o druhý žalobní důvod).

Žaloba podaná dne 24. března 2020 – Tartu Agro v. Komise

(Věc T-150/20)

(2020/C 175/41)

Jednací jazyk: estonština

Účastnice řízení

Žalobkyně: AS Tartu Agro (zástupci: T. Järviste, T. Kaurov, M. Peetsalu a M. A. R. Valberg, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou,
- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 24. ledna 2020 o státní podpoře SA.39182 (2017/C) týkající se poskytnutí údajné protiprávní podpory pro společnost Tartu Agro;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně osm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z přípustnosti žaloby.

- Žaloba je podle žalobkyně přípustná, neboť žalobkyně je podle napadeného rozhodnutí údajnou příjemkyní podpory. Rozhodnutí se jí tedy bezprostředně a osobně dotýká.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise zásadním způsobem porušila hmotněprávní a procesní ustanovení, když v souvislosti se zadávacím řízením posuzovala, zda je transakce v souladu s vnitřním trhem, dále nesplnila svou důkazní povinnost a nesprávně vyložila skutkový stav.

- Komise měla podle žalobkyně zohlednit časový kontext okamžiku uzavření pachtovní smlouvy, tehdejší ekonomické úvahy a tehdy platné výkladové normy.
- Komise podle žalobkyně učinila nesprávný závěr, že zadávací řízení neodpovídalo požadavkům, které mají zajistit tržní podmínky, neboť podmínky zadávacího řízení ve svém souhrnu umožňovaly maximalizovat zisk státu.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že Komise zásadním způsobem porušila hmotněprávní a procesní ustanovení, když ověřovala, zda pachtovné sjednané v pachtovní smlouvě odpovídalo tržním podmínkám, dále že porušila pravidla důkazního břemene při posuzování, zda se jedná o státní podporu, a že nesprávně vyložila skutkový stav.

- Komise podle žalobkyně konstatovala státní podporu na základě irelevantních a nedostatečných údajů. Podle ní měla konstatovat, že investice do zlepšování půdy, náklady na udržování půdy a zlepšování kvality půdního fondu v celém rozsahu náleží k pachtu.
- Komise podle ní postupovala nesprávně, když opomenula skutečnost, že ekonomická výhoda, která údajně vyplývá z pachtovní smlouvy, zanikla nejpozději v roce 2002 privatizací a sloučením žalobkyně s vlastníky jejích podílů.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise při určování výše výhody zásadním způsobem porušila právní předpisy a nesprávně vyhodnotila skutkové okolnosti.

- Komise podle žalobkyně v rámci své analýzy nesprávně použila aritmetické prostředky a statistické údaje o pachtovním a porušila svou povinnost uvést odůvodnění.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise zásadním způsobem porušila právní předpisy a nesprávně vyhodnotila skutkové okolnosti, když skutkový stav kvalifikovala jako novou podporu.

- Podle žalobkyně byly veškeré údajné podpory poskytnuty před přistoupením Estonska k Unii a k okamžiku přistoupení byly ukončeny, přičemž podnik byl v roce 2001 privatizován a v roce 2002 došlo ke sloučení žalobkyně s vlastníky jejích podílů.

6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise zásadním způsobem porušila právní předpisy a nesprávně vyložila skutkové okolnosti, když podporu pokládala za obsoletní jen zčásti.
 - Komise měla podle žalobkyně dospět k závěru, že státní podpora, jež údajně vyplývá z pachtovní smlouvy, byla zcela ukončena nejpozději při sloučení žalobkyně s vlastníky jejích podílů v roce 2002, a že je tedy v plném rozsahu obsoletní.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila právní předpisy, když Estonské republice uložila v rozporu se zásadami ochrany legitimního očekávání a právní jistoty povinnost zajistit navrácení podpory od společnosti Tartu Agro.
 - Podle žalobkyně jsou dány zvláštní okolnosti, z nichž vyplývá, že požadavek na vrácení podpory od žalobkyně by byl krajně nepřiměřený – žalobkyně nebyla povinna uznat existenci státní podpory.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise zásadním způsobem porušila právní předpisy a nesprávně vyložila skutkový stav, když podporu kvalifikovala jako neslučitelnou s vnitřním trhem.
 - Zúčastnění podle ní věcně zdůvodnili, jakým způsobem pachtovní smlouva přispěla k posílení hospodářského rozvoje, avšak Komise opomněla se touto otázkou věcně zabývat.

Žaloba podaná dne 16. března 2020 – Česká republika v. Komise

(Věc T-151/20)

(2020/C 175/42)

Jednací jazyk: čeština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Česká republika (zástupci: M. Smolek, J. Vláčil a O. Serdula, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská unie, zastoupená Evropskou komisí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- uložil Evropské unii, zastoupené Evropskou komisí, vydat České republice bezdůvodné obohacení ve výši odpovídající částce 40 482 255 CZK, která byla dne 17. března 2015 bez právního důvodu podmíněně odvedena na účet Evropské komise;
- uložil Evropské unii, zastoupené Evropskou komisí, vydat České republice bezdůvodné obohacení ve výši odpovídající částce 2 698 817 CZK, která byla dne 22. prosince 2016 bez právního důvodu odvedena na účet Evropské komise;
- uložil Evropské unii, zastoupené Evropskou komisí, náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jediný žalobní důvod.

Žalobkyně tvrdí, že sporná částka odpovídá nevybranému clu za dovoz kamínkových zapalovačů z Laosu ve výši 53 976 340 CZK sníženému o inkasní náklady. Dne 17. března 2015 byla na účet Komise podmíněně odvedena částka 40 482 255 CZK (75 % nevybraného cla), a to v návaznosti na výzvu Komise ze dne 21. ledna 2015. Dne 22. prosince 2016 byla na účet Komise odvedena částka 2 698 817 CZK (5 % nevybraného cla), a to v souvislosti s požadavkem Komise uhradit rozdíl odpovídající navýšení podílu odváděného Unii na 80 %.